

XV РУКОВЕТ

"Марије, бела Марије,
што си тол'ко расплакана?"
Нанана, нана, нанана... *(припев)*
"Да ли си гранка згрешила,
или си игла скршила?"
Несум ни гранка згрешила,
несум ни игла скршила.
Толко ме мајка не дава,
за младо комшичето.

Еј обасјала месечина,
- вај, вај, ајде! *(припев)*
Двојца бракја вечераја,
еј, вечераја, збор зборваја:
"Да го крадем Марушето,
Марушето поповото,
најличното, најмилото!"

Бог да го убије, мамо,
Бог да го убије,
- вајде, вај, вај! *(припев)*
Комшичето, мамо, терзичето,
што го ми га ускроји, мамо,
тесното јелече,
јелечето, мамо, цамаданчето.
Много ме стегаја, мамо,
под мишките.
Ох, глава! - Ох, срце! - Ох, цигер! –
Ох, танка половина, мамо,
за бекјара!
Ох, што помина, мамо,
крај пенџера!

Прошета' девет, мајко, години,
Казандисав десет, мајко, иљади.
Во једна вечер, мајко, и дадов
све за једно моме, мајко, убаво!

Сејала Динка босиљак,
на бели камен мраморен.
Не ми изникна босиљак,
толко изникна жолт маргарит.
Писнала Динка да плаче
"о, леле, Боже, до бога!"